

KRISTIN HANNAH

#1 *New York Times* Çoksatın Yazarı

—
Roman
—

36 DİLDE
4 MİLYON
ADET

Unutulmuş Kadınlar

DOSTLUK, AŞK VE HAYAT BOYU MÜCADELE

Kristin Hannah, birçok ödöl kazanmış yirmiden fazla romanın yazarıdır. Kitaplarından *Bülbül*, 2015 Goodreads Yılın Tarihi Romanı Ödülü'nü ve People's Choice Ödülü'nü kazanmıştır. Aynı zamanda Amazon, iTunes, Buzzfeed, the *Wall Street Journal*, *Paste* ve *The Week* tarafından yılın kitabı seçilmiştir. 2018 yılında *Büyük Yalnızlık* ilk günden *New York Times* #1 çoksatınlar listesine girmiştir ve Goodreads tarafından Yılın Tarihi Romanı seçilmiştir.

Şubat 2021'de *Dört Rüzgâr* da yayınlandığı anda *New York Times*, *Wall Street Journal*, *USA Today* ve bağımsız kitapçıların en çok satınlar listesine girmiştir. Ayrıca Today Show ve the Book Of the Month club, tarafından 2021'in en iyi kitabı seçilmiştir.

Ateşböceği Yolu adlı romanı Netflix tarafından diziye uyarlanmış ve yayınlandığı haftada en çok izlenen Netflix dizisi olmuştur.

Eski bir avukat olan Kristin Hannah Washington eyaletinde yaşamaktadır.

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Kış Bahçesi
Evden Çok Uzakta
Gümüş Gözyaşları
Mucizeler Yağarken

UNUTULMUŞ KADINLAR

Örijinal adı: The Women

© 2024 by Kristin Hannah

Yazan: Kristin Hannah

İngilizce aslından çeviren: Solina Silahlı

Yayına hazırlayan: Kemal Küçükgedik

Yayın hakları: © 2025 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.
Bu kitabın yayın hakları Nurcihan Kesim Ajans aracılığıyla Jane Rotrosen Agency'den alınmıştır.

1. baskı / Nisan 2025 / ISBN 978-625-5941-55-8

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Sayfa uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Unutulmuş Kadınlar

Kristin Hannah

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Çeviren: Solina Silahlı

Bu roman Vietnam'da görev yapan cesur kadınlara adandı. İkinci Dünya Savaşı'nın gurur verici kahramanlık hikâyeleriyle büyüyen hemşire olan bu kadınlar, ülkelerinin çağrısına kulak vererek savaşa gittiler. Birçoğu eve döndüğünde hizmetlerini önemsemeyen bir ülke ve edindiği tecrübeleri dinlemek istemeyen bir dünyayla karşılaştı; savaş sonrası mücadeleleri ve hikâyeleri görmezlikten gelindi ya da küçümsendi. Onların gücüne, direncine ve cesaretine ışık tutma fırsatına sahip olduğum için gurur duyuyorum.

Ve çok fazla fedakârlık yapmış olan tüm gazilere, savaş esirlerine, kayıplara ve ailelerine...

Son olarak da pandemiyle mücadele eden ve başkalarına yardım etmek için fedakârlıkta bulunan sağlık personeline.

Teşekkürler.

Birinci Kısım

Bu savaş... kuşaklar arasındaki uçurumu ülkeyi parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya bırakacak ölçüde derinleştirdi.

–FRANK CHURCH

Bir

Coronado Adası, Kaliforniya

Mayıs 1966

Etrafı çevrili, güvenli McGrath malikânesi korunaklı ve özel, başlı başına bir dünyaydı. Bu ılık akşamda, Tudor tarzı evin tirizli pencereleri yemyeşil, peyzajlı arazinin ortasında mücevher gibi parlıyordu. Palmiye yaprakları tepelerinde sallanıyor, havuzda mumlar yüzüyor, yaprak dökmeyen büyük bir Kaliforniya meşesinin dallarından altın fenerler sarkıyordu. Siyah üniformalı garsonlar şampanya dolu gümüş tepsilerle sık kıyafetler içindeki kalabalığın arasında dolaşırken köşede bir caz üçlüsü dinlendirici bir müzik çalıyordu.

Yirmi yaşındaki Frances Grace McGrath bu gece kendisinden ne beklediğini biliyordu. Terbiyeli genç bir hanımefendi olarak etrafına gülücükler saçacak, sakın bir ifade takınacaktı; kötü duygular kontrol altına alınıp gizlenecek, sessizce hepsine tahammül edecekti. Frankie'nin evde, kilisede ve St. Bernadette Kız Akademisi'nde aldığı dersler ona sıkı bir edep duygusu aşılamıştı. Bugünlerde ülkenin dört bir yanında görülen, şehrin sokaklarında ve üniversite kampüslerinde patlak veren huzursuzluk ona fazlasıyla uzak ve yabancı bir dünyaydı, Vietnam'da yaşanan çatışma kadar anlaşılmazdı.

Buz gibi Coca-Cola'sını yudumlayarak güler yüzle konukların arasında geziniyor, arada bir durup ailesinin arkadaşlarıyla sohbet ederken endişesini gizlediğini ümit ediyor, bir yandan da gözleri kalabalığın içinde kendi partisine geç kalan abisini arıyordu.

Frankie abisi Finley'e adeta tapıyordu. Siyah saçlı, mavi gözlü, aralarında iki yaş bile olmayan ve bugüne kadar birbirlerinden hiç ayrılmamış iki kardeş olarak uzun Kaliforniya yazlarını yetişkinlerin gözetimi altında olmadan geçirir, miskin Coronado Adası'nı bisikletle bir uçtan diğerine geçer, eve nadiren karanlık çökmeden önce gelirlerdi.

Ama şimdi Finley, Frankie'nin peşinden gidemeyeceği bir yere gidiyordu.

Bir araba motorunun gürültüsü sessiz partiyi bozdu ve ardından art arda kornalar çalmaya başladı.

Frankie annesinin o gürültüde nasıl irkildiğini gördü. Bette McGrath bu tür gösteriştten ya da kabalıktan nefret ederdi ve varlığını korna çalarak duyurmayı saçma bulurdu.

Finley birkaç dakika sonra yakışıklı yüzü kızarmış, bir tutam kıvrıcık siyah saç alnına düşmüş halde arka kapıdan içeri girerken en yakın arkadaşı Rye Walsh da kolunu onun omzuna atmış yanında yürüyordu ama ikisinin de ayakta durabildiği söylenemezdi. Birbirlerine tutunup kahkaha atarak yürümeye çalışırken diğer arkadaşları da peşlerinden sallana sallana içeri girdi.

Annesi şık topuzu ve kusursuz siyah elbisesiyle onlara doğru gitti. Büyükannesinden miras kalan incileri onun, yani Bette McGrath'ın bir zamanlar Newport Beachli Alexander ailesinden Bette Alexander olduğunu ona hatırlatıyordu. "Çocuklar" dedi yumuşak tınlı zarif sesiyle. "Sonunda gelebildiğinize sevindim."

Finley sendeleyerek Rye'dan uzaklaşıp dik durmaya çalıştı.

Babası gruba işaret ederek müziği susturdu. Coronado Adası'nın ilkbahar bitimindeki gecelerine özgü sesleri, okyanusun boğuk mırıltısı, tepedeki palmye yapraklarının fısıltısı, sokaktan ya da sahilden gelen bir köpek havlaması ortama hâkim oldu. Babası özel dikim siyah takım elbisesi, bembeyaz gömleği, siyah kravatı ve bir elinde sigarası, diğerinde bir Manhattan'la yanlarına gitti. Kısacık siyah saçları ve köşeli çenesiyle, hızlı bir çıkış yapıp iyi giyinmeyi öğrenmiş eski bir boksöre benziyordu ki aslında doğruluk payı yok da değildi. Bu güzel ve şık kalabalığın arasında bile o ve karısı hemen göze çarpıyor, etraflarına ışık saçıyorlardı.

Anne aileden zengindi ve toplumun en tepesinden geliyordu, baba da kendinden emin adımlarla yürüyüp ona ayak uydurmuştu.

“Arkadaşlar, aile üyelerimiz, yeni akademi mezunları” dedi babası gürleyen bir sesle. Frankie’nin çocukluğunda kaybetmek için çok uğraştığı hafif İrlanda aksanından hâlâ tam anlamıyla kurtulamamıştı. Sıklıkla göçmenliğe dair anılarını, kendi başarı ve çalışkanlık hikâyelerini anlatırdı. Patronunun kızıyla evlenmenin sunduğu şans ve fırsattan pek bahsetmese de herkes zaten biliyordu. Ayrıca annenin ebeveynlerinin ölümünden sonra babalarının Kaliforniya gayrimenkullerini geliştirme hevesi sayesinde servetlerini üç kattan fazla artırdığını da biliyorlardı.

Baba bir kolunu karısının ince beline doladı ve onu, makul ölçüde kendine çekti. “Oğlumuz Finley’i uğurlama davetimize katıldığınız için minnettarız.” Gülümseyerek devam etti. “Artık saçma sapan araba yarışları yüzünden onu sabaha karşı saat iki- de Coronado polis karakolundan kefaletle çıkarmak zorunda kalmayacağım.”

Kahkahalar yükseldi. Finley’in yetişkinliğe dolambaçlı yollar- dan geçerek ulaştığını partideki herkes biliyordu. Kendini bildi bi- leli harika çocuktuktu o, en katı kalpleri bile yumuşatabilen vahşi bir çocuk. İnsanlar onun şakalarına güler, kızlar hep peşinden gider- di. Herkes Finley’i severdi ama afacanlığı konusunda da hemen herkes hemfikirdi. Dördüncü sınıfı, her şey bir yana sürekli yara- mazlık peşinde koştuğu için tekrar etmişti. Kilisede bazen saygısız davranışlar sergiler, kısa etek giyen ve çantasında sigara taşıyan kızlardan hoşlanırdı.

Kahkahalar dindiğinde baba devam etti: “Finley’e ve atılacağı büyük macerasına kadeh kaldıralım. Seninle gurur duyuyoruz oğ- lum!”

Garsonlar ellerinde Dom Pérignon şişeleriyle gelip şampanya doldurdu; tokuşturulan kadehlerin çınlaması ortamı kapladı. Da- vetliler Finley’in etrafını sardı; erkekler onu tebrik etmek için sırtı- nı sıvazlarken genç kadınlar da onun dikkatini çekmek için adeta birbiriyle yarıştı.

Baba gruba tekrar işaret verdi ve müzik yeniden başladı.

Kendini dışlanmış hisseden Frankie eve girip yemek firmasından gelen görevlilerin tepsilere kanepeleri yerleştirdiği büyük mutfağın önünden geçti.

Babasının çalışma odasına girdi. Büyük düğmeli deri koltukları, tabureleri, iki duvarı kaplayan kitapları ve devasa masasıyla burası çocukluğunda en sevdiği yerdi. Işığı yaktı. Oda eski deri ve puro, biraz da pahalı tıraş losyonu kokuyordu. İnşaat ruhsatları ve mimari planlar masanın üzerine düzgünce konmuştu.

Çalışma odasının bir duvarı ailenin geçmişine ayrılmıştı. Annesinin ailesinden kalan çerçevesiz fotoğraflarla babasının İrlanda'dan getirebildiği birkaç fotoğraf. Frankie'nin büyük büyükbabası McGrath'ın asker üniformasıyla kameraya selam verdiği bir fotoğrafı vardı. Bu fotoğrafın yanına büyükbabası Francis'in Birinci Dünya Savaşı'nda kazandığı madalyanın bulunduğu çerçeve asılmıştı. Anne ve babasının düğün fotoğrafı, büyükbabası Alexander'ın çerçevesiz Mor Kalp madalyası ile savaşın sonunda görev yaptığı geminin limandaki fotoğrafının görüldüğu gazete kupürünün arasına yerleştirilmışti. Babasının üniformalı fotoğrafı yoktu. Ne büyük bir utançtır ki askerliğe elverişli bulunmamıştı. Bu durumdan sadece ailesine, o da sadece içki içtiği zamanlarda yakınırđı. Savaştan sonra Büyükbaba Alexander'ı askerden dönenler için San Diego'da uygun fiyatlı konutlar inşa etmeye ikna etmişti. Babası savaşa kendi katkısının bu şekilde olduğunu söylüyordu ve bu konudaki başarısı da ortadaydı. Sohbetlerde "askerlikle gurur duyduğunu" o kadar çok dile getirirdi ki Coronadolular zaman içinde onun askerlik yapmadığını bile unutmuştu. Duvarda çocuklarının hiç fotoğrafı yoktu, en azından şimdilik. Babası bu duvarda yer edinmeyi hak etmek gerektiğine inanıyordu.

Frankie arkasından kapının sessizce açıldığını duydu ve biri "Ah, affedersin. Rahatsız etmek istememiştim" dedi.

Arkasını dönüp baktığında Rye Walsh'un kapıda durduğunu gördü. Bir elinde bir kokteyl, diğerinde Old Gold sigara paketi vardı. Sigara içmek için boş bir yer arıyordu belli ki.

"Partiden kaçtım" dedi Frankie. "Kutlama havamda olduğumu söyleyemem."

Kadınlar da kahraman olabilir.

Bu sözler hemşirelik okulundan mezun olan Frances McGrath'ın hayatını değiştirir. Frances tutucu ailesinin tüm isteklerine rağmen kendisi için farklı bir gelecek düşler. Kardeşi Finley'in peşinden Vietnam'a gitmeye, orada askerlerin hayatlarını kurtarmaya karar verir. Ancak yirmi yaşında, deneyimsiz bir hemşire olarak içine düştüğü savaşın yıkımı ve kaosu onu bir anda altüst eder. Her gün korkunç ölümlere şahit olmak, anlamsız bir savaşın ortasında olduğunu anlamak, ihaneti ve yalanları görmek Frances'i değiştirir. Savaşın ömür boyu sürecektir dostluklar, yüreğini kasıp kavuran bir aşk ve hiç bitmeyen kâbuslarla döner. Ve asıl mücadeleyi evinde, vatanında vereceğini anlar.

"Hannah gerçek ve unutulmuş kahramanların hikâyesini anlatıyor."

Washington Post

"Hannah'nın en büyük gücü sizi felaketten felakete nefes aldırmadan sürüklemesi. Onun yarattığı karakterlerden asla vazgeçemiyorsunuz. Savaşı yaşayan kadınları müthiş bir inandırıcılıkla anlatıyor."

The New York Times

Çeviren: Solina Silahlı

